

ANY XVI

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

NÚM. 731

En acabar el curs

A la casa de LA GRALLA hem acabat el nostre primer curs de Gramàtica Catalana. Entre aquelles parets on trenta anys enrera vam aprendre les primeres lletres en castellà, aquest hivern hi hem ensenyat el català. És una coincidència remarcable que ens parla del feliç treball operat a Catalunya en aquests darrers trenta anys.

Cuitem a dir que estem contents de la tasca acomplerta. Contents de l'atenció amb què una trentena d'alumnes han seguit les nostres explicacions. Contents, també, de nosaltres mateixos que ens hem escarrassat per fer-nos entendre. Contents, encara, que fos LA GRALLA qui ens eixoplugués aquestes vetlles d'hivern, propícies a l'estudi.

La feina tan agradable d'ensenyar la llengua literària als catalans ens ha reportat, tot just d'encetar-la, unes quantes satisfaccions. La primera d'elles, és la de veure de prop com és estimada a Granollers la nostra parla. Constatem amb joia el fet: Granollers no viu a part de Catalunya, perquè comprèn com les altres poblacions, catalanes, la idea d'unitat que estableix el fet lingüístic.

Sobre aquesta satisfacció d'ordre patriòtic, hi ha la d'haver copsat ben clarament la necessitat que sent la nostra generació de posseir l'instrument adequat per a l'expressió correcta i precisa dels seus pensaments i les seves volences. El català és l'únic mitjà de què ens valem correntment per entendre'ns. ¿Què té d'estrany, doncs, que procurem posseir les seves formes d'expressió correctes?

I encara, una darrera satisfacció, que en aquests temps de bregues i ferocitat val per totes: la d'haver aplegat entorn nostre un grup nombrós de ciutadans que sentia l'afany d'aprendre, que és l'afany més allunyat del canibalisme ambient.

En acabar aquest curs, tan satisfactòriament seguit per tots, saludem cordialment els nostres alumnes des d'aquestes planes i els agraïm l'atenció amb què han alleugerit de molt el nostre treball.

E. SARROCA

El 16 de Febrer

La convocatòria d'eleccions generals per al 16 de Febrer, ha produït a tot Espanya la més forta commoció política a la qual hem assistit. Els fets de Catalunya i d'Astúries d'octubre del 1934, són l'eix d'aquesta lluita singular. Si, lluita singular, per quant té caràcters molt més aguts fins i tot que la del 12 d'Abril del 1931. Llavors, com a conseqüència del disgust de tots els polítics per causa de la dictadura de Primo de Rivera, es produí un moviment unànimе contra la monarquia. A tot arreu els polítics i els cacics deixaren que les masses votessin per la República o pel que volguessin. Qualsevol cosa que vingués —semblava que es deien— no serà pitjor que aquests anys de dictadura. I d'aquell moviment en vingué la República del 14 d'Abril, amb cants i amb músiques i amb un esclat de joia al qual s'hi sumava gent que mai no havia pensat tant solament votar per la República.

Ara la lluita és diferent. Ara són dues forces que es disposen al xoc. Ara assistim a aquella lluita sintetitzada entre blancs i negres que la gent simplista, a la que fa es fa difícil d'entendre en matissos, sempre havia demanat. Les eleccions del dia 16 no seran com les de l'Abril del 31, ni com les de les Constituents, ni com les del Novembre del 1933. Aquelles foren la riuada que ningú no volgué aturar; foren després un cant d'eufòria i foren més tard, per a les esquerres, la lliçó del que s'ha adormit massa refiat en el seu poder. Ara, no. Ara a cada poble, petit o gran, hi haurà el xoc de dues forces antagòniques. Els polítics i els cacics, que l'any 31 s'inhibiren, ara formaran el quadre. I tothom prendrà plaça en un dels dos grans corrents sentimentals, més que polítics, en què avui és dividit el poble espanyol.

Lluita de sentiments, aquesta, cada grup representa una concepció diversa de la vida. Són dos móns en pugna. Són l'etern blanc i negre, que es troben front a front. Tal com nosaltres veiem aquestes eleccions del dia 16, ens fa l'efecte que, per damunt dels tractes i pactes dels capítosts polítics d'una i altra banda, a cada poble les masses votaran pel que els dictaran llurs sentiments. La disciplina serà imposada de baix a dalt i no de dalt a baix. En els dos grans conglomerats que s'han format, els interessos de partit preocuparan només als caps dirigents, però no a la massa d'electors, que el dia 16 votaran tots, obsessionats i atabalats amb tants de crits i tant soroll, enduts, més que pels raonaments, pels impulsos dels propis sentiments.

El dia 16, en els electors pesarà més el cor que el cervell.

JORDI MUNTANYA

NOTES ELECTORALS

Els Secretaris

Amb la signatura del seu president, senyor Miquel Roure, secretari del nostre Ajuntament, ha estat publicada a la Premsa diària una nota del Col·legi Oficial del Secretariat d'Administració Local de Catalunya, que va adreçada als Secretaris dels Municipis perquè en les vinents eleccions es mantinguin, en la seva actuació, dins la més estricta neutralitat.

Creiem que no seria gens perjudicial a la legalitat de l'elecció si tots els secretaris obressin d'acord amb el que els és recomanat en ocasió tan oportuna.

Cartells

Fins ara a Granollers ens hem lliurat de l'allau de paper imprès enganxat a les parets que a Barcelona, i segons llegim, també en moltes altres ciutats, constitueix una obsessió pels vianants. Aquí, sols hem vist una petita mostra d'aquest mitjà de propaganda que és el cartell, però confiem que fins el dia 16 queda temps perquè la febre pugui una miqueta.

Una lletra

L'ex-diputat a Corts, senyor Josep Grau Jassans, ha fet pública una lletra, adreçada als electors d'Esquerra Republicana del Vallès Oriental, recomanant-los que votin